

Transportministeriet

Transportministeren

Transportudvalget
Folketinget

25. maj 2021

Frederiksholms Kanal 27 F
1220 København K

Telefon 41 71 27 00

Transportudvalget har i brev af 7. maj 2021 stillet mig følgende spørgsmål vedrørende L 220 – Forslag til lov om anlæg af Lynetteholm, som jeg hermed skal besvare. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Rasmus Vestergaard Madsen (EL).

Spørgsmål nr. 1:

Selvom regeringen mener, at opdelingen af principaftalens elementer ikke strider imod VVM-direktivet, så ser juridiske eksperter anderledes på det, og flere organisationer har eller planlægger at indklage Danmark til EU for manglende overholdelse af VVM-direktivet. Der er således en risiko for, at den nuværende proces erklæres ugyldig, herunder når EU fra 1. behandlingen af lovforslaget kan høre, hvordan man taler om det samlede projekt med boliger og infrastruktur. Uanset uenighed om sandsynligheden for, at processen erklæres for at være i strid med VVM-direktivet, finder spørgeren det vigtigt for udvalgets behandling af lovforslaget at kende konsekvenserne af en eventuel EU-omgørelse. Vil ministeren redegøre for de praktiske, retlige og ikke mindst økonomiske konsekvenser i tilfælde af, at det ved EU afgøres, at Danmark ikke har overholdt VVM-direktivet?

Svar:

Først og fremmest er det vigtigt for mig at bemærke, at regeringen naturligvis ikke ville fremsætte lovforslaget for Folketinget, hvis det var vurderingen, at lovforslaget var i strid med vores EU-retlige forpligtelser.

Der lægges op til, at de udførte miljøvurderinger ikke skal tillades administrativt, men ved lov, som træder i stedet for administrativ miljøgodkendelse af projektet. De bagvedliggende udførte miljøvurderinger kan derfor ikke prøves administrativt, men det ændrer ikke ved, at sagerne fortsat kan indbringes for domstolene.

Jeg har for så vidt angår de retlige konsekvenser har jeg indhentet et bidrag fra Miljøministeriet, som oplyser:

”Beskrivelsen af de retlige konsekvenser tager udgangspunkt i, at Danmark i en traktatkrænkelssag ved EU-Domstolens afgørelse anses for at have handlet i strid med VVM-direktivet ved at foretage en opdeling af projektet Lynetteholmen.

I henhold til princippet om loyalt samarbejde, der er fastsat i artikel 4, stk. 3, TEU, skal medlemsstaterne bringe ulovlige følgevirkninger af en tilsidesættelse af EU-retten til ophør. Denne forpligtelse påhviler enhver myndighed i den pågældende medlemsstat og navnlig de nationale myndigheder, som inden for rammerne af deres kompetence er forpligtet til at træffe alle nødvendige foranstaltninger for at råde bod på, at der ikke er blevet foretaget en sådan vurdering af indvirkningerne på miljøet f.eks. ved at tilbagekalde eller suspendere en tilladelse, der allerede er givet, med henblik på at gennemføre en sådan vurdering, jf. EU-Domstolens domspraksis i dom af 12. november 2019, Kommissionen mod Irland, C-261/18, EU:C:2019:955, præmis 75 med henvisning til dom af 7.1.2004, Wells, C-201/02, EU:C:2004:12, præmis 64, og af 26.7.2017, Comune di Corridonia m.fl., C-196/16 og C-197/16, EU:C:2017:589, præmis 35.

I henhold til artikel 260, stk. 1, TEUF, er der ikke fastsat nogen frist for, hvornår en dom skal være opfyldt, men det fremgår af EU-Domstolens retspraksis, at hensynet til en øjeblikkelig og ensartet anvendelse af EU-retten kræver, at denne opfyldelse iværksættes med øjeblikkelig virkning og gennemføres hurtigst muligt, jf. EU-Domstolens dom af 22.2.2018, Kommissionen mod Grækenland, C-328/16, EU:C:2018:98, præmis 100.

Ved manglende opfyldelse af EU-Domstolens afgørelse tilkommer det Domstolen i et nyt traktatbrudssøgsmål på grundlag af den enkelte sag og af de konkrete omstændigheder, der er forelagt den, samt ud fra den grad af pression og prævention, den finder fornøden, at fastsætte egnede økonomiske sanktioner, navnlig for at forebygge gentagelse af tilsvarende tilsidesættelser af EU-retten, jf. EU-Domstolens dom af 14.11.2018, Kommissionen mod Grækenland, C-93/17, EU:C:2018:903, præmis 107 og den deri nævnte retspraksis.

VVM-direktivet er ikke hinder for, at nationale regler i visse tilfælde giver mulighed for at lovliggøre transaktioner eller handlinger, der er ulovlige, henset til EU-retten, på betingelse af, at den ikke giver de berørte anledning til at omgå de EU-retlige regler eller til at undlade at anvende dem, og at en sådan lovliggørelse kun sker undtagelsesvis, jf. således EU-Domstolens dom af 12. november 2019, Kommissionen mod Irland, C-261/18, EU:C:2019:955,

Side 3/3

præmis 76 med henvisning til dom af 26.7.2017, Comune di Corridonia m.fl., C-196/16 og C-197/16, EU:C:2017:589, præmis 37 og 38.”

I forhold til spørgsmålet om økonomiske og praktiske konsekvenser kan man forestille sig mange scenarier alt afhængig af præmisserne i en given dom. Jeg mener derfor, at det bliver for hypotetisk at besvare.

Med venlig hilsen

A handwritten signature in blue ink, appearing to read 'Benny Engelbrecht', written over a light blue rectangular background.

Benny Engelbrecht